

BABBELLEN MET GOD

16

We kunnen alleen nog maar hopen en bidden – het is een veelgehoorde uitspraak in uitzichtloze situaties. Of dat bidden ook gaat helpen, is voor velen dan de vraag. Maar wat kun je anders als alle middelen zijn uitgeput? In evangelische kerken wordt ook veel gehoopt en gebeden. Niet alleen in noodsituaties en zeker niet alleen als laatste redmiddel. Bidden als regelmatige, misschien zelfs dagelijkse activiteit? Voor Ignace Demaerel van het gebedsnetwerk Pray4Belgium geen wereldvreemde rariteit, maar een evidente realiteit. En dat geldt voor veel evangelische christenen...

Wat is bidden nu eigenlijk?

Ignace: "De meest eenvoudige definitie van gebed is 'praten met God'. Natuurlijk, er zijn veel manieren van praten. Veelbetekenend zijn de woorden van het gebed dat Jezus aan Zijn discipelen leerde, het 'Onze Vader'. Daarin beschrijft Hij God bewust als 'vader'. Dat wil zeggen dat we met God kunnen praten zoals we met onze papa zouden praten. We kunnen onszelf zijn, zoals een kind bij de vader, heel spontaan. Ik denk dat de beste gebeden eigenlijk heel spontaan zijn. Het is als het ware **'babbelen met God'**."

Het Onze Vader was eigenlijk het antwoord op de vraag van Jezus' discipelen 'Leer ons bidden'. Gebed is dus blijkbaar niet zo eenvoudig, iets wat je moet leren ...

"Wat daar in de Bijbel staat, is eigenlijk een heel interessante passage. De leerlingen van Jezus stonden midden in het Joodse geloof, en wisten dus ook wat bidden was. Maar bij Jezus zagen ze dat het anders was. Hij ging soms een hele nacht door bidden of Hij trok zich terug op een berg om daar te bidden. Ik denk dus dat ze Jezus zagen bidden en dachten: Hij kan bidden zoals wij dat niet kunnen. Ze vonden zich waarschijnlijk maar beginnelingen. Zo is het ook voor ons: wij kunnen onze gebedjes aframmelen, maar er is nog zoveel te leren over het krachtige gebed, het indringende gebed. Ik denk vandaar ook die vraag: Heer, leer ons bidden. Ik vind dat trouwens een schitterende vraag en we kunnen

levenslang blijven bijleren om beter te bidden."

Een nieuwe ervaring

In tegenstelling tot veel andere kerken, wordt er in de evangelische gemeenschappen bijna nooit gebruik gemaakt van 'formuliergebeden', teksten die vooraf zijn uitgeschreven. Voor Ignace was het dan ook een hele openbaring toen hij pas in een evangelische eredienst kwam: daar werd van iedereen verwacht om God 'in eigen woorden' te benaderen: "Ik vond dat in het begin heel vreemd. Maar ik zag hoe anderen dat deden en daar heb ik veel van geleerd. Maar waarom formuliergebeden niet populair zijn? Kijk, er bestaan heel rijke gebeden, zoals het Onze

Vader. In de Bijbel zijn er nog van die vaste gebeden, maar als je die steeds gaat herhalen, dan wordt het een soort sleur, een routine. Ik denk dat evangelischen vooral daar tegen reageren.”

Je vertelt over de eerste keer dat je in een evangelische kerk kwam; je bent er dus niet in opgegroeid?

Ignace: “Ik ben als kind heel traditioneel katholiek opgevoed, maar het geloof leefde niet echt bij ons thuis – we werden daarin vrijgelaten. Toch is op jonge leeftijd – ik was 11 of 12 jaar – het geloof bij mij heel erg beginnen trekken. Ik heb bijvoorbeeld het levensverhaal gelezen van de heilige Domenico Savio. Die als kind al heel vurig was voor God, heel radicaal. Dat sprak mij erg aan. Op mijn 13, 14 jaar bad ik elke avond verschillende gebeden, formuliergebeden omdat ik geen andere kende. Ik heb toen echt ook serieus gedacht om later priester te worden. In mijn verdere tienerjaren is dat wat weggeëbd, maar in het laatste jaar van de middelbare school ben ik er weer serieus over gaan nadenken. Ik ben met priesters gaan praten, maar had uiteindelijk toch niet het idee van ‘dit is het’.”

De keuze van Ignace viel uiteindelijk niet op een opleiding tot priester, maar op een studie filosofie. Dat lijkt een stuk van het geloof af te staan, maar toch was het juist in die tijd dat hij ook op religieus vlak een aantal belangrijke ontdekkingen deed: “In de tijd dat ik naar de universiteit ging,

heb ik God op een levende manier leren kennen – of in ieder geval op een niveau hoger. Ik kwam in contact met een studentenorganisatie die aan Bijbelstudie deed en gebedsavonden organiseerde. Wat ik daar heel sterk vond: zij lazen een stuk uit de Bijbel en gingen daar heel serieus op in. Dat was helemaal nieuw voor mij. Ik ontdekte toen: de Bijbel is niet alleen een oud werk, maar ook een boek dat vandaag nog even levend en waar is. En zo zag ik in: dit is een hele krachtige manier om elke dag met God te leven. Ik heb besloten om op die piste verder te gaan en sindsdien ben ik er niet meer mee gestopt”

Plicht of Passie

Je kan gerust stellen dat gebed een belangrijk facet is van het christen zijn. In de eredienst wordt er tijd uitgetrokken om te bidden, maar iedere gelovige kan ook individueel, thuis, bidden. Is de gewoonte om te bidden dan een kwestie van religieuze plicht. Of is het iets dat je uit vrije wil, misschien zelfs met een zekere passie doet? Ignace: “Ik zou het nooit een plicht willen noemen omdat dat mij doet denken aan iets dat van buitenaf opgedrongen wordt. Het zou eigenlijk iets moeten zijn waar je naar uitkijkt, een moment om weer bij te praten.

Ik kan bij God gaan om verfrist te worden, om weer al mijn dingen te kunnen doen. Om bij al mijn zorgen en verwarringen, gewoon Zijn hulp te mogen vragen. Maar ik moet ook zeggen, op sommige momenten, in mijn minder goede

periodes, dat kan het wel eens aanvoelen als een plicht. Dan zeg ik tegen mijzelf: nee, gebed is een voorrecht, het hoort als het ware het hoogtepunt van mijn dag te zijn. Ik zie het dus eerder als een passie. Ik heb hele goede tijden in gebed gehad, hoogtepunten in mijn leven. Dat zijn heel inspirerende tijden en als je daar van geproefd hebt, dan wil je daar nog meer van. Maar ik geef toe, ik ben ook maar een mens en ik heb een druk leven. Dan denk ik: ik heb geen tijd, ik moet dit en dat nog doen. Dan lijkt het meer op een worsteling.”

Vragen is één ding, maar komen er ook antwoorden? Verwachten christenen echt dat er iets gebeurt? In de Bijbel zie je verschillende keren dat er iets speciaals gebeurt als gelovigen bidden. Toen de apostel Petrus vanwege zijn geloof in de gevangenis belandde, ging de christelijke gemeenschap in gebed om God te vragen hem van de ketenen te bevrijden. Dat gebeurde ook op een bijzonder wonderlijke manier. Zo uitzonderlijk dat – toen Petrus onverwachts opdook bij het huis van de bidders – ze nauwelijks konden geloven dat hij effectief op vrije voeten was. Evangelische christenen zijn ervan overtuigd dat wonderbaarlijke gebedsverhoringen ook in de huidige tijd kunnen plaatsvinden. Of het nu om een persoonlijke probleem gaat, of over een grootschalige kwestie: gebed kan grote gevolgen hebben. Ignace: “Ik denk aan Open Doers, een organisatie die zich inzet voor christenen die vanwege hun geloof vervolgd worden.

Begin jaren '80 van de vorige eeuw, toen veel christenen in Oost-Europa het heel moeilijk hadden omdat ze geloofden, lanceerden ze het idee om 7 jaar lang te bidden dat er een einde zou komen aan de communistische dictatuur en het IJzeren Gordijn zou vallen. En inderdaad, 7 jaar later is 'de muur' gevallen en kregen de christenen godsdienstvrijheid. Niemand had kunnen denken dat dit zou gebeuren, en ik vind dat een prachtige verhoging van de gebeden."

Bidden voor België

De gebedsbeweging die Ignace initieerde – en nog altijd een grote prioriteit voor hem heeft – heet Pray4Belgium. Is het zo nodig om voor België te bidden? Ignace: "Ik denk dat we dat nog veel te weinig doen. In ons land, maar ook elders gaan veel dingen achteruit. Dat zijn economische of politieke zaken, maar ook het christelijke bewustzijn en de christelijke waarden gaan snel naar beneden.

LEES ONLINE

we bijvoorbeeld zien hoe de psychische problemen en depressies toenemen en het nihilisme, zeker bij jongeren, sterk toeneemt, dan zie ik echt een verband met het verlies aan geloof. Dus wij bidden vooral dat het geloof terugkomt, dat de mensen het geloof in God gaan herontdekken.

Gaat dat echt gebeuren, of is het eerder een kwestie 'hopen en bidden'?

"Ik heb zeker hoop en geloof, ook al zitten we vandaag in een wereld die zich van God afkeert. Ik blijf geloven dat er een kentering komt. Dat het tij gaat keren en dat de mensen gaan beseffen: we zijn veel te ver afgedegen. We moeten terugkeren naar de rijke erfenis die we nu aan het weggooiden zijn."

Er zijn dus genoeg redenen om te blijven bidden, ofwel te babbelen met God ...

Don Zeeman

Wie is Ignace Demaerel?

Ignace Demaerel is godsdienstleerkracht, maar daarnaast ook een productieve schrijver. Hij heeft een aantal boeken op zijn naam, en daarnaast worden zijn columns regelmatig gepubliceerd op knack.be. Hij is mede-oprichter van de denktank Inspiratio en vanuit die functie schrijft hij voor verschillende websites en magazines.

Demaerel is verantwoordelijk voor de kerkelijke gemeenschap Ammi in Brussel, en ook stichter en coördinator van de gebedsorganisatie 'Pray4Belgium'.

Hij werd voor dit artikel geïnterviewd door Don Zeeman en Ciara Goossens. Een podcast op basis van dat gesprek kan je beluisteren – net als de andere aflevering van Kerk InZicht - op medianetwerk.vlaanderen.be: <https://www.medianetwerk.vlaanderen/nieuws/364-kerk-in-zicht>

"... wij bidden vooral dat het geloof terugkomt, dat de mensen het geloof in God gaan herontdekken."

Stille Tijd

Evangelische christenen gebruiken vaak de term 'stille tijd'. Het is een ander woord voor hun gebedstijd. Uiterlijk lijkt dat effectief een stille tijd. Als je samen met anderen bidt, dan doe je dat normaal gezien luidop. Maar als je alleen bent, kan je ook in stilte bidden. Stilte is belangrijk om te luisteren. Hoewel gelovigen niet dikwijls letterlijk de stem van God horen, is het wel zo dat Hij een mens een gedachte kan ingeven. Zoiets kan je dan als een antwoord van Hem beschouwen. In die zin kan de 'stille tijd' een gesprek worden tussen God de Vader en Zijn kinderen. Ideaal is dat een christen heel regelmatig zo'n moment kan houden, maar in de drukte van het dagelijkse leven is dat niet altijd gemakkelijk. Maar het streven ernaar blijft ...

Voorbede

Gebed bestaat in feite uit een aantal elementen. Het bekendste aspect aan bidden is voor veel mensen het 'vragen': bijvoorbeeld aan God vragen om een oplossing voor een moeilijke situatie. Je kan dingen voor jezelf vragen, maar dikwijls bidt een evangelisch christenen ook voor anderen. We noemen dat 'voorbede'. In de katholieke kerk wordt gesproken over 'intentie'. Bij voorbede vertrek je vanuit de overtuiging dat God gebeden hoort en verhoort, en dat Hij aan de mensen wil geven wat ze nodig hebben. Dat kan gaan over wijsheid bij moeilijke beslissingen, kracht in zware omstandigheden, genezing in geval van ziekte. Kern is dat jij bij voorbede iets aan God vraagt ten behoeve van een ander.

Bidstond

Een woord dat je in evangelische kerken nogal eens hoort is 'bidstond'. Eigenlijk een eerder ouderwets woord voor 'gebedstijd', en ook een oude, maar waardevolle gewoonte. Specifiek wordt verwezen naar een tijd van gezamenlijk gebed. Dat kan bijvoorbeeld een wekelijks moment zijn waarop mensen samenkomen om met elkaar te bidden. Het staat los van de tijd van persoonlijk gebed en is gebaseerd op de overtuiging van de kracht van gezamenlijk gebed. Zoals Jezus het uitdrukte: 'Ik zeg u dat, als twee van u op de aarde iets, wat dan ook, eenstemmig verlangen, het hun ten deel zal vallen van Mijn Vader, die in de hemelen is. Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben ik Ik in hun midden'.

Discipel

Zoals iedere Joodse rabbi (leraar) in de tijd van de Bijbel had Jezus een aantal discipelen (leerlingen) die constant met Hem optrokken en op die manier een intensieve opleiding over geloofszaken kregen. Dat was niet alleen een theoretische training: de discipelen werden er ook op uitgestuurd om het geleerde in praktijk te brengen. Ze worden ook apostelen, 'gezondenen' genoemd. Jezus had 12 discipelen rond zich, waarvan Petrus wellicht de bekendste was.